

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2239/2003

af 17. december 2003

om afslutning af den delvise interimundersøgelse og udløbsundersøgelsen vedrørende de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 2398/97 på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i bl.a. Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9 og artikel 11, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

sig for en væsentlig del af den samlede produktion i EF af sengelinned af bomuld. Anmodningen var begrundet i, at ansøgeren hævdede, at der var sket en betydelig ændring af omstændighederne med hensyn til dumping.

- (3) I september 2002 efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb af gyldigheden af de gældende antidumpingforanstaltninger⁽²⁾ modtog Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen fra Eurocoton, der tegner sig for en væsentlig del af den samlede produktion i EF af sengelinned af bomuld. Anmodningen var begrundet i, at foranstaltningernes udløb sandsynligvis ville føre til fortsættelse eller genforekomst af dumping og skade for EF-erhvervs-grenen.

A. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

- (1) I 1997 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 2398/97⁽³⁾ en endelig antidumpingtold på fra 2,6 til 24,7 % på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i bl.a. Indien. Efter en panelrapport som ændret ved appelinstansens rapport, som WTO's Instans til Bilæggelse af Tvister vedtog i marts 2001 om sagen »De Europæiske Fællesskaber — antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld fra Indien«, ændrede Rådet i august 2001 ved forordning (EF) nr. 1644/2001⁽⁴⁾ forordning (EF) nr. 2398/97 ved at nedsætte tolden for Indien og visse indiske selskaber til et niveau på mellem 0 og 9,8 % og suspenderede anvendelsen. I april 2002 bekræftede Rådet ved forordning (EF) nr. 696/2002⁽⁴⁾ den endelige antidumpingtold, der blev indført på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien ved forordning (EF) nr. 2398/97, som ændret og suspenderet ved forordning (EF) nr. 1644/2001.

B. ANMODNING OM FORNYET UNDERSØGELSE

- (2) I januar 2002 modtog Kommissionen en anmodning om en interimundersøgelse af forordning (EF) nr. 2398/97 i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen. Anmodningen blev indgivet af Komitéen for Bomulds- og dermed beslægtede Tekstilindustrier i EU (»Eurocoton« eller »ansøgeren«) på vegne af producenter, der tegner

C. UNDERSØGELSE

1. PROCEDURE

- (4) Kommissionen undersøgte de bevisligheder, der blev forelagt af ansøgeren, og fandt dem tilstrækkelige til at berettigede indledningen af en interimundersøgelse og en udløbsundersøgelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2 og 3, i grundforordningen. Efter høring af Det Rådgivende Udvalg iværksatte Kommissionen to undersøgelser ved offentliggørelse af meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁵⁾. Interimundersøgelsen blev begrænset til en undersøgelse af spørgsmålet om dumping.
- (5) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, producenterne i eksportlandet og deres repræsentanter om indledningen af interimundersøgelsen og udløbsundersøgelsen, og alle direkte berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.
- (6) En række eksporterende producenter i Indien såvel som producenter, brugere og importører/forhandlere i EF tilkendegav deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede om det inden for de frister, der er fastsat i de i betragtning 4 nævnte indledningsmeddelelser, og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 332 af 4.12.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 160/2002 (EFT L 26 af 30.1.2002, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 219 af 14.8.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 109 af 25.4.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT C 65 af 14.3.2002, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT C 39 af 13.2.2002, s. 17, og EFT C 300 af 4.12.2002, s. 10.

1.1. Undersøglesperiode

- (7) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden 1. januar 2001 til 31. december 2001 (»undersøglesperioden«).

1.2. Udvalgelse af stikprøve

- (8) På baggrund af det store antal eksporterende producenter i eksportlandet og i overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen blev det anset for at være hensigtsmæssigt at anvende stikprøver. Med henblik på udvælgelse af en stikprøve blev eksporterende producenter i det pågældende land i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i grundforordningen anmodet om at give sig til kende inden for en frist på 15 dage fra procedurens indledning og at indgive oplysninger om deres eksport til EF i undersøgelsesperioden, deres omsætning på hjemmemarkedet og navne og aktiviteter vedrørende alle forretningsmæssigt forbundne selskaber i sektoren for den pågældende vare. Kommissionen kontaktede også de indiske myndigheder i samme forbindelse.

- (9) 94 eksporterende producenter indvilligede i at indgå i stikprøven og indgav de ønskede oplysningen inden for fristen. Otte af dem blev udvalgt til stikprøven. Der blev anvendt følgende kriterier for udvælgelse til stikprøven: selskabets størrelse med hensyn til eksportsalg til EF, og om selskaberne solgte den pågældende vare på hjemmemarkedet. De eksporterende producenter, som ikke blev inddraget i stikprøven, blev underrettet om, at der ville blive beregnet antidumpingtold for deres eksport i overensstemmelse med artikel 9, stk. 6, i grundforordningen, dvs. uden at overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for selskaberne i stikprøven. Udvælgelsen til stikprøven foregik i samarbejde med repræsentanter for de eksporterende producenter og den indiske regering. Den i betragtning 1 omhandlede rapport fra appelinstansen konkluderede, at den metode til at beregne salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA & G«) og fortjeneste, som er baseret på det vejede gennemsnit af de beløb, der faktisk påløb og blev realiseret af andre eksportører eller producenter, kun kunne anvendes, hvis der forelå oplysninger om mere end én anden eksportør eller producent. Det blev derfor anset for afgørende at have to selskaber med hjemmemarkedssalg med i stikprøven. Det skal også bemærkes, at kun to af de 94 producenter, som gav sig til kende, solgte den pågældende vare på hjemmemarkedet. Men det andet selskab, som først indvilligede i at samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse, trak sig tilbage. Stikprøven måtte derfor ændres i overensstemmelse dermed og bestod til sidst af syv selskaber, hvoraf seks udelukkende solgte til eksport, og et solgte samme vare både til eksport og på hjemmemarkedet.

- (10) Ansøgeren hævdede, at manglende samarbejdsvilje hos et af selskaberne med hjemmemarkedssalg burde have gjort det berettiget at anvende bestemmelserne i artikel

18 i grundforordningen. Artikel 18 i grundforordningen blev faktisk anvendt i forbindelse med det pågældende selskab (jf. betragtning 30). Stikprøven var stadig repræsentativ, idet det ikke-samarbejdsvillige selskab kun tegnede sig for en meget begrænset eksportandel, og stikprøven uden dette selskab stadig udgjorde 43 % af eksporten af den pågældende vare til EF i undersøgelsesperioden. Selskabets manglende samarbejdsvilje påvirkede heller ikke fastlæggelsen af dumping for selskaberne i stikprøven. Kravet blev derfor afvist.

1.3. Individuel undersøgelse af selskaber, som ikke blev udvalgt til stikprøven

- (11) Et samarbejdsvilligt selskab, som ikke blev udvalgt til stikprøven, anmodede om beregning af en individuel dumpingmargen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, i grundforordningen og vedlagde anmodningen en besvarelse af spørgeskemaet inden for den fastsatte frist. Det blev fastslået, at anmodningen kunne godtages i forbindelse med denne undersøgelse.

1.4. Interesserede parter og kontrolbesøg

- (12) Kommissionen sendte et spørgeskema til de selskaber, der var udtaget til stikprøven, og modtog fuldstændige besvarelser inden for den fastsatte frist. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på fastsættelse af dumping, og aflagde kontrolbesøg hos følgende udvalgte selskaber:

— The Bombay Dyeing & Manufacturing Co. Ltd, Mumbai

— Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbai

— Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai

— Texcellence Overseas, Mumbai

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai

- (13) På grund af den politiske situation i Indien var det nødvendigt at annullere kontrolbesøget hos Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad, og Mahalaxmi Exports, Ahmedabad. Oplysninger indgivet af disse selskaber er imidlertid blevet anvendt, selv om det ikke var muligt at efterprøve dem. Det konstateredes, at deres eksportpriser lå på linje med eksportpriserne for de andre indiske selskaber med samme selskabsstruktur (dvs. fortrinsvis selskaber, som kun eksporterer), som blev undersøgt. Der blev også foretaget en vis kontrol via flere importører i EU (ved krydscheckning af fakturaer), og der blev ikke konstateret uregelmæssigheder i forbindelse med eksportprisen for Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad, og Mahalaxmi Exports, Ahmedabad.

- (14) Kommissionen aflagde også kontrolbesøg hos Divya Textiles, Mumbai, som anmodede om individuel behandling som omhandlet i betragtning 11.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (15) Den pågældende vare er den samme vare som i den oprindelige undersøgelse, dvs. bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien og henhørende under KN-kode ex 6302 21 00 (Taric-kode 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-kode 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (Taric-kode 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (Taric-kode 6302 31 90 90), ex 6302 32 90 (Taric-kode 6302 32 90 19).

3. SAMME VARE

- (16) Det blev fastslået, at sengelinned af bomuld, som solgtes på markedet i Indien, og sengelinned af bomuld, som eksporteredes fra Indien til EF, var identiske varer eller lignede hinanden meget med hensyn til fysiske egenskaber og endelige anvendelsesformål. De pågældende sengelinned af bomuld blev derfor anset for at være samme vare som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

D. RESULTATET AF INTERIMSUNDERSØGELSEN

1. NORMAL VÆRDI

1.1. Selskaber i stikprøven

- (17) Det skal først nævnes, at kun et af de syv selskaber i stikprøven solgte den pågældende vare på hjemmemarkedet. Af de seks andre selskaber i stikprøven solgte et varer inden for samme generelle varekategori (andre produkter af bomuld) på hjemmemarkedet.
- (18) For det eneste selskab med hjemmemarkedssalg konstateredes det, at ingen af de typer sengelinned af bomuld, det solgte på hjemmemarkedet, kunne direkte sammenlignes med dem, der blev eksporteret til EF, på grund af forskelle i kvalitet med hensyn til en stor mængde forskellige varetyper. For at sikre sammenlignelighed ville det også være nødvendigt at basere enhver justering på skøn. Den normale værdi måtte følgelig beregnes på grundlag af fremstillingsomkostningerne til den pågældende vare plus selskabets egne SA & G og fortjeneste på salg i normal handel i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen.
- (19) For de andre selskaber blev det først på grund af mangelen på hjemmemarkedssalg overvejet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i grundforordningen at anvende hjemmemarkedspriserne for selskabet med hjemmemarkedssalg til fastlæggelsen af den normale

værdi. Det var imidlertid ikke muligt at foretage en sammenligning mellem de varetyper, der solgtes på hjemmemarkedet, og dem, der solgtes til eksport til EF af de andre selskaber. Det var derfor nødvendigt at beregne en normal værdi for alle andre samarbejdsvillige selskaber, da den samme vare ikke blev solgt på hjemmemarkedet.

- (20) På baggrund af ovenstående blev omkostningerne til fremstilling af den pågældende vare anvendt til beregningen af den normale værdi for hvert selskab, der indgik i stikprøven, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Hvad SA & G og fortjeneste angår, kunne man, da der kun var et selskab med hjemmemarkedssalg af samme vare, ikke anvende den mulighed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 6, litra a), i grundforordningen, og basere dem på det vejede gennemsnit af de beløb, der faktisk blev fastsat for andre eksportører og producenter i forbindelse med produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked.

- (21) For de andre eksporterende producenter, herunder selskabet med salg på hjemmemarkedet af varer inden for samme generelle varekategori, blev SA & G fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen, idet der blev taget hensyn til konklusionerne af de rapporter, der blev vedtaget af WTO's Instans til Bilæggelse af Tvister. SA & G blev derfor fastlagt på grundlag af det vejede gennemsnit af SA & G for det eneste selskab med salg på hjemmemarkedet af samme vare og SA & G for det eneste selskab, som solgte varer inden for samme generelle kategori (andre varer af bomuld) på hjemmemarkedet.

- (22) Hvad angår fortjeneste, blev flere fremgangsmåder undersøgt for selskabet med hjemmemarkedssalg af samme generelle varekategori med henblik på fastsættelse af en rimelig fortjeneste ved beregningen af den normale værdi. Første fremgangsmåde var at anvende selskabets egen fortjeneste. Selskabet har imidlertid arbejdet med tab, og denne fremgangsmåde kunne derfor ikke anvendes.

- (23) De indiske eksporterende producenter hævdede, at man i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen burde have anvendt profilen for fortjeneste for selskabet med hjemmemarkedssalg og selskabet, der sælger varer fra samme generelle kategori på hjemmemarkedet. Da sådanne selskaber arbejdede med tab, hævdede de indiske eksporterende producenter, at profilen for fortjeneste var lig med ingen fortjeneste.

- (24) I henhold til artikel 2, stk. 3, i grundforordningen er det nødvendigt at tilføje et rimeligt beløb for fortjeneste ved beregningen af den normale værdi. Derfor kan ingen fortjeneste ikke anses for at være en profil for fortjeneste.

- (25) I mangel af andre kilder til oplysning om fortjeneste blev fortjenesten for alle indiske eksporterende producenter fastlagt til 5 %, hvilket var hvad der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse som EF-erhvervsgrenens mål for fortjeneste. Ansøgeren hævdede, at denne fortjenstmargen også var for lav.
- (26) Ansøgeren fremførte imidlertid ikke nogen begrundelse for, hvorfor en fortjeneste på 5 % var for lav, og hvorfor en anden fortjenstmargen ville være mere rimelig eller repræsentativ. Der var ingen anvendelige oplysninger om fortjenesten på det indiske hjemmemarkedssalg af den pågældende vare eller af varer inden for samme generelle kategori. I henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen blev der derfor anset for at være rimeligt at anvende den fortjenstmargen, der blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse, og som var den fortjeneste, EF-erhvervsgrenen kunne forvente at opnå på det lokale marked i en situation uden dumping.

1.2. Selskab med individuel behandling

- (27) For dette selskab blev den normale værdi fastlagt ved anvendelse af de metoder, der er omhandlet i betragtning 19, 20, 21 og 25.

2. EKSPORTPRIS

- (28) Da hele eksportsalget af den pågældende vare gik direkte til uafhængige kunder i EF, blev eksportprisen fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, dvs. på grundlag af den pris, der faktisk betales eller skulle betales for den pågældende vare ved salg til eksport fra Indien til EF.

3. SAMMENLIGNING

- (29) For at sikre en rimelig sammenligning blev der justeret for forskelle i faktorer, som det hævdedes og påvistes berørte priserne og priserne sammenlignelighed. Disse justeringer blev foretaget i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen for fragt-, håndterings- og lasteomkostninger, transportomkostninger, kreditomkostninger, forsikringsomkostninger, provision og emballeringsomkostninger.

4. DUMPINGMARGEN

- (30) Ansøgeren hævdede, at den i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen omhandlede undtagelse, som giver mulighed for en sammenligning af den normale værdi som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til EF, burde have været anvendt for nogle af selskaberne i stikprøven. Det blev imidlertid fastslået, at betingelserne for

anvendelse af denne metode ikke var opfyldt, navnlig at der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder. Dumpingmargenen blev derfor i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Fællesskabet.

a) Samarbejdsvillige producenter i stikprøven

De endelige dumpingmargener udtrykt i procent af importprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, er følgende:

— The Bombay Dyeing & Manufacturing Co. og Nowrosjee Wadia & Sons (forretningsmæssigt forbundet selskab)	26,2 %
— Mahalaxmi Exports	0 %
— Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd	0 %
— Texcellence Overseas og Jindal Worldwide Ltd (forretningsmæssigt forbundet selskab)	0 %
— Vigneshwara Exports Limited	0 %

b) Andre samarbejdsvillige producenter, som ikke indgik i stikprøven

Som omhandlet i betragtning 34 er dumpingmargenen 0 % for alle andre samarbejdsvillige producenter, som ikke indgik i stikprøven.

c) Samarbejdsvilligt selskab med individuel behandling

— Divya Textiles	0 %
------------------	-----

d) Ikke-samarbejdsvillige selskaber

Som nævnt i betragtning 9 var der et selskab, som ikke udviste samarbejdsvilje. For ikke at belønne manglende samarbejdsvilje, og da der ikke foreligger tegn på, at selskabet ikke sælger til dumpingpriser, blev dumpingmargenen for dette selskab fastlagt på grundlag af det største dumpingeksportsalg til EF fra Bombay Dyeing & Manufacturing Co., dvs. 31,4 %.

E. BEGRUNDELSE FOR AT AFSLUTTE INTERIMSUNDERSØGELSEN UDEN AT INDFØRE FORANSTALTNINGER

- (31) Denne interimundersøgelse bør afsluttes, uden at der indføres foranstaltninger, idet der kun forekom dumping i forbindelse med en lille del af importen af den pågældende vare med oprindelse i Indien, og at denne ubetydelige dumpingimport, som efter al sandsynlighed ikke ville ændre sig meget i fremtiden, ikke kunne forvolde skade. Dette fremgår af nedenstående analyse.

1. LANGT STØRSTEDELEN AF DE PÅGÆLDENDE VARER MED OPRINDELSE I INDIEN BLEV IKKE IMPORTERET TIL DUMPINGPRISER

- (32) Hvad angår selskaberne i stikprøven, fremgik det af undersøgelsen, at der kun forekom dumping i forbindelse med et af disse selskaber (Bombay Dyeing), som tegnede sig for under 8 % af den samlede eksport af den pågældende vare med oprindelse i Indien til EF i undersøgelsesperioden. Som nævnt udviste et selskab ikke samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen, og det blev fastslået, at det eksporterede sine varer til dumpingpriser (jf. betragtning 30, litra d)). Sidstnævnte selskabs eksport af den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden udgjorde imidlertid kun 0,4 % af den samlede eksportsalg med oprindelse i Indien.
- (33) Resultaterne vedrørende ovennævnte to selskaber står i modsætning til situationen for de fire andre selskaber i stikprøven såvel som den eksporterende producent, der blev indrømmet individuel behandling. Det blev fastslået, at ingen af disse fem selskaber solgte til dumpingpriser. Deres situation var også grundlæggende forskellig fra situationen for Bombay Dyeing og det ikke-samarbejdsvillige selskab, fordi de udelukkende fremstillede den pågældende vare til eksport. Importen fra selskaber i stikprøven, som ikke solgte til dumpingpriser, udgjorde ca. 30 % af den samlede eksport fra Indien.
- (34) De samarbejdsvillige eksportører, som ikke indgik i stikprøven, og som ikke blev undersøgt individuelt, producerede udelukkende til eksport (baseret på de oplysninger, der er modtaget i svarene på spørgsmålene angående stikprøven i indledningsmeddelelsen). Med andre ord svarer deres selskabsstruktur til strukturen i de selskaber, der er nævnt i betragtning 33. Dette tyder på, at de heller ikke eksporterede deres varer til dumpingpriser.
- (35) Det følger af ovenstående, at over 90 % af eksporten fra Indien af den pågældende vare til EF i undersøgelsesperioden ikke foregik til dumpingpriser.

2. DEN LILLE MÆNGDE DUMPINGIMPORT I DENNE SAG KAN IKKE FORVOLDE SKADE

- (36) Den store forskel mellem den dumpingpraksis, der blev konstateret i den oprindelige undersøgelse, og den, der er konstateret i denne undersøgelse, rejser spørgsmålet, om det stadig er muligt at antage, at den årsagssammenhæng, der blev fastslået i den oprindelige sag, stadig er til stede på grundlag af de nuværende resultater.
- (37) For det første blev det konstateret, at under 8 % af importen af den pågældende vare med oprindelse i Indien i undersøgelsesperioden foregik til dumpingpriser. Denne import udgjorde en markedsandel på under 1 % i undersøgelsesperioden eller en importandel på under

3 % af den samlede import fra alle forsyningskilder. Med andre ord er dumpingimporten ikke betydelig udtrykt i mængde i forhold til de tærskler, der normalt er gældende i grundforordningen og WTO's antidumpingaftale. For det andet fremgik det af undersøgelsen, at over 90 % af importen fra Indien ikke foregik til dumpingpriser af de årsager, der er omhandlet i betragtning 32, 33 og 34. Under disse omstændigheder er det meget usandsynligt, at der forvoldtes væsentlig skade på grund af denne import i undersøgelsesperioden. Det kan heller ikke med rimelighed antages, at situationen ville ændre sig, hvis der ikke blev indført foranstaltninger, da der ikke var told gældende i en stor del af undersøgelsesperioden, og importmængden fra Indien til priser, som ikke er dumpingpriser, altid har været betydelig.

- (38) På grundlag af resultaterne af denne fornyede undersøgelse er det ikke muligt at antage, at den årsagssammenhæng, der blev fastlagt mellem dumping og skade i den oprindelige sag, skulle være til stede i denne undersøgelse, selv om den nuværende delvise interimundersøgelse ikke direkte var en fornyet undersøgelse af den årsagssammenhæng, der blev fastlagt i den oprindelige sag.
- (39) Foranstaltninger som følge af resultaterne af denne undersøgelse (jf. betragtning 30) ville ikke være effektive, da de ikke ville omfatte en stor del af importen fra Indien.

3. KONKLUSION

- (40) I betragtning af ovenstående er det nødvendigt at afslutte interimundersøgelsen vedrørende importen af sengeleddet af bomuld med oprindelse i Indien uden at indføre antidumpingtold.

F. FØLGEVIRKNINGERNE AF UDLØBSUNDER-
SØGELSEN

- (41) På baggrund af resultaterne af den interimundersøgelse, der førte til udløbet af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 2398/97, afsluttes proceduren vedrørende udløbsundersøgelsen i overensstemmelse dermed.

G. OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER

- (42) Interesserede parter blev underrettet om de kendsgerninger og bemærkninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at henstille at afslutte denne delvise interimundersøgelse og udløbsundersøgelsen uden at indføre foranstaltninger, og de fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget hensyn til deres bemærkninger, og resultaterne blev i påkommende tilfælde ændret i overensstemmelse dermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Interimsundersøgelsen i henhold til artikel 11, stk. 3, og udløbsundersøgelsen i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 384/96 vedrørende importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien afsluttes hermed, uden at der indføres foranstaltninger.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2003.

På Rådets vegne
G. ALEMANN
Formand
